

Enskild motion

Motion till riksdagen 2015/16:2985

av Helena Lindahl och Anders Ahlgren (båda C)

Bäddpeng för att stärka besöksnäringen

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om behovet av att utveckla nya möjligheter att stärka utveckling av besöksnäringen och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

Resandet både i arbetet och på fritiden ökar samtidigt som den globala konkurrensen mellan regioner och platser blir hårdare. Detta gäller konkurrensen om både etableringar och om besökare.

Konkurrensen inom besöksnäringen spelar en central roll i den ekonomiska tillväxten samt är en viktig strategisk faktor till den framtida samhällsutvecklingen och de nya arbetena. Ur ett sysselsättningsperspektiv utgör besöksnäringen en basnäring som skapar ett stort antal arbetstillfällen, inte sällan på landsbygden. En satsning på besöksnäringen ger en positiv samhällseffekt. Besöksnäringen är tjänsteintensiv och på varje omsatt miljon skapas ett arbetstillfälle.

Tillväxtverkets årsbokslut för turismen i Sverige år 2014 visar att omsättningen ökade med hela 13,2 miljarder kronor till 268,5 miljarder kronor under 2014. Turismens exportvärde, det vill säga utländska besökares konsumtion i Sverige, ökade med 10,7 miljarder kronor eller hela 12,5 procent. Det betyder att utländska turister spenderar över 100 miljarder kronor per år i Sverige. Det i sin tur innebär att turismen står för drygt 6 % av Sveriges totala export.

Enligt branschorganisationen Visita ökar turismen i Sverige snabbare än övriga Europa men genomsnittligt sämre än resten av världen. Det internationella resandet ökar och därmed finns en stor potential att ta marknadsandelar.

Visita uppger även att antalet personer som var sysselsatta med turism ökade med 4,9 procent 2014 samtidigt som den totala sysselsättningen i Sverige ökade med 1,4 procent. Sedan 2000 har sysselsättningen inom turismen ökat med 28 400 personer eller med nästan 22 procent. Sveriges totala sysselsättning har under motsvarande period gått upp med cirka tio procent.

Turistbranschen svarar för drygt 160 000 årsarbetare. FNs vision är att globala turistresor ska öka med 45 % under de närmaste 7 åren och nästan dubblas fram till 2030. Detta innebär goda förutsättningar att starka destinationer kommer att ha en fortsatt stark utveckling. Sommaren 2014 ger oss bevis för att denna trend är stark. Under juni, juli och augusti spräckte antal gästnätter i Sverige 25-miljonersstreck. Den största ökningen, 6,6 procent jmf med 2013, stod utländska turister för och ökningen toppas av Dalarna. Allt enligt Tillväxtverket.

Men för att Sverige fortsatt skall kunna hävda sig i en allt hårdnande konkurrens om turisterna behövs sänkta kostnader för att anställa men också ökad marknadsföring och resurser till att utveckla attraktiva reseanledningar och platser i hela landet. Nya lösningar måste få prövas, för att därigenom stimulera utveckling av befintliga destinationer och underlätta för nya besöksnäringens företag att etablera sig. Med denna personalintensiva tjänstesektors behov av arbetskraft innebär en expansion med säkerhet nya arbetstillfällen, vilket inte alltid är fallet i andra branscher. Den regionalpolitiska betydelsen väger tungt, då besöksnäringen är en mycket viktig växande del av tjänstesektorn, också för landsbygden.

Ofta lyfts det fram från besöksnäringens bransch att Sverige ger mindre medel än övriga länder i vår närhet till marknadsföring. Bäddepeng, eller annat avgiftsuttag som tillämpas i många länder både inom EU och i andra delar av världen, har aldrig prövats i Sverige.

Avsikten med en bäddepeng är att det på besöksnäringens utbud av boende ska läggas en avgift på några kronor för lokal/regional marknadsföring, försäljning, utveckling och underhåll av reseanledningar/produkter, exportmognad, resurspersoner o dyl.

Idag sker delar av finansieringen av destinationers marknadskommunikation genom kommunalt och regionalt skattefinansierade insatser. Ett system som fungerar ungefär likadant över hela världen. Men detta system gör att turistiskt intressanta destinationer får ett ekonomiskt stöd som bygger på antalet innevånare i en ort/region och inte attraktiviteten av själva destinationen. Som exempel får Dalarna stöd utifrån en befolkning på 275 000 invånare och inte på antalet kommersiella övernattnings som uppgår till 6 530 000. I förlängningen ger det nuvarande systemet en konkurrens fördel till de stora befolkningscentra runt våra tre storstäder som kommer att ha muskler stora nog att konkurrera om besökaren på en helt annan nivå än reseanledningar som lockar besökare till landsbygden.

Hur en bäddpeng kan beräknas eller administreras finns det sedan tidigare förslag på. Pengen kan vara antingen obligatorisk eller frivillig, kommunal eller statlig. Redan vid låga belopp skapas det stora resurser för lokal/regional utveckling. Om vi tar Dalarna, som är Sveriges 3:e största besöksnärlän som exempel, så sker där i snitt över 6 000 000 övernattnings årligen. Med en bäddpeng på 10 kr/natt skulle detta upplägg tillföra besöksnärlingen i Dalarna drygt 60 mkr/år. Pengar som kunde användas för att ytterligare utveckla destinationernas attraktivitet.

Tar vi Västerbotten som ett annat exempel så är genomsnittet ungefär 1 500 000 övernattnings, vilket skulle tillföra cirka 15 mkr/år för destinationsutveckling.

Nu är det dags att, som andra länder i Europa och i världen, våga tänka nytt och finna nya möjligheter till utveckling och finansiering. Erfarenheter vid resa både inom EU och övriga världen är att bäddpeng upplevs som en del av priset. Låt oss ge besöksnärlingen i Sverige nya resurser som rätt använt kommer att stärka vårt land som attraktivt för utländska turister att besöka.

Helena Lindahl (C)

Anders Ahlgren (C)